

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:2184

av **Gunilla Carlsson och Mattias Jonsson (båda S)**

Rätten till heltid

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om rätt till heltidsarbete och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Kvinnor tjänar mindre än män för samma utförda arbete. Det är främst kvinnor som arbetar deltid och vill öka sin arbetstid. Kvinnor är också, i högre grad än män, deltidsarbetslösa.

Samtidigt utför kvinnor mer av det obetalda arbetet än män. För att förändra utbredningen av deltidssarbetet, i synnerhet bland kvinnor i kvinnodominerade arbetsmarknadssektorer, krävs en aktiv och skarp jämställdhetspolitik för både arbetsliv och familjeliv.

Deltidsanställningarnas utbredning och systematiska tillämpning kan i grunden kopplas till att arbetskraften i de kvinnodominerade branscherna betraktas som en typ av buffertarbetskraft.

Detta har starkt samband med synen på kvinnor som huvudansvariga för familj och det obetalda arbetet i hemmet, och männen som huvudansvariga för den faktiska produktionen. Männen utgör enligt detta förlegade synsätt ”kärnarbetskraften”.

Denna norm är så stark att den påverkar såväl arbetsgivare som arbetstagare. Något som blir synligt inte minst genom att kvinnor är överrepresenterade bland deltidssarbetande och hos nyetablerade på arbetsmarknaden.

Arbetstagare inom de kvinnodominerade branscherna används frekvent av arbetsgivare som ett slags ”flexibilitetsreserv”. Arbetstagaren ges deltidssanställning men kallas sedan in för att arbeta fler timmar när arbetstagaren tycker sig ha behov av arbetskraften.

Dessa så kallade mertidstimmar ges ofta med mycket kort varsel. Många deltidssarbetande vågar inte tacka nej till fler timmar av rädsla för att inte bli tillfrågade nästa gång.

På grund av detta har arbetstagaren mycket litet inflytande över den egna arbetstiden, och möjligheten att planera såväl arbets- som privatliv inskränks kraftigt. Eftersom många har mycket svårt att klara sig på en deltidslön blir dessutom beroendet av mertidstimmar stort. Möjligheten att kombinera två deltidjobb är i de flesta fall mycket liten. Problemet ligger i att arbetsgivare byggt sina organisationer utifrån en systematisk tillämpning av deltidanställningar. Ungefär femtedel av arbetstagarna i Sverige arbetar deltid, och kvinnor gör det oftare än män. Särskilt utbrett är deltidarbetet bland kvinnor i arbetaryrken. Det är 36,4 procent som uppger att de arbetar deltid, medan motsvarande siffra bland män är 12,9 procent. Andelen har varit ungefär densamma ända sedan 1980-talets början. Bland männen i såväl arbetar- som tjänstemannayrken är det bara var tionde som arbetar deltid. Bland kvinnor i tjänstemannajobb arbetar omkring en fjärdedel deltid. Även bland utrikesfödda kvinnor dominerar deltidarbetet som yrkesform. Detta innebär att dessa kvinnor får sämre möjligheter att till fullo komma in och integreras i det svenska samhället. Det utbredda deltidarbetet bland kvinnor innebär att kvinnor generellt har sämre möjligheter till ekonomiskt oberoende än vad män har. Därmed har kvinnor sämre möjligheter att själva bestämma hur de vill leva sina liv. Rätten till heltid är en frihetsfråga.

Från arbetsgivarhåll hävdas ofta att det inte går att ha anställda på heltid; exempelvis inom detaljhandeln och inom hotell- och restaurangbranschen är detta ett vanligt argument. Kundernas behov hävdas kräva en sådan bemanning att deltidarbete blir den enda lösningen. Samtidigt är de flesta män som arbetar i butik heltidsanställda, men kvinnorna är det inte.

En lag om rätt till heltidsanställning, med deltid som en frivillig möjlighet, skulle vara ett kraftfullt verktyg för att minska deltidarbetets utbredning. Detta är en central jämställdhets- och jämlikhetspolitisk fråga som direkt skulle ge inkomsteffekter för den stora majoritet undersysselsatta som önskar mer arbetstid, framför allt kvinnor. På sikt skulle sannolikt också statusen öka för de yrken där deltidjobben idag är utbredda. Indirekt förbättrar detta sannolikt såväl timlöner som arbetsvillkor och kan därför ses som ett medel för att strukturellt stärka delar av arbetsmarknaden, framför allt de som är kvinnodominerade.

Ett annat argument för rätt till heltid är att denna samtidigt skulle göra att vi på ett mer effektivt sätt använder arbetskraften, något som av demografiska skäl behövs. I dagsläget innebär det utbredda deltidarbetet ett resursslöseri som är ohållbart. Heltid ska vara norm på hela arbetsmarknaden.

I första hand bör frågan lösas genom förhandlingar och kollektivavtal. Om denna väg inte är framkomlig kan lagstiftningsvägen vara en möjlighet att starkt överväga.

Gunilla Carlsson (S)

Mattias Jonsson (S)